

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415212543
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1415212543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Západoslovenská distribučná, a.s., Bratislava, Čulenova č. 6, IČO 36 361 518, zastúpený spoločnosťou GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., Košice, Kováčska č. 53, IČO 36 730 564, za ktorú koná JUDr. Adrián Graban, JUDr. Imrich Torma, LL.M., proti žalovanej: T. C. , narodená dňa X.XX.XXXX, bytom N., Dr. C. č. 3, o zaplatenie sumy X.XXX,XX € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 14. decembra 2016, č.k. 16 C 503/2015-44, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 14. decembra 2016, č.k. 16 C 503/2015-44, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom zo dňa 14.12.2016, č.k. 16 C 503/2015-44, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu X.XXX,XX € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy X.XXX,XX € od 14.12.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. I, § 262 ods. I, ods. 2 C.s.p.). Vyhovel tak žalobe v celom rozsahu, keď mal preukázané, že sume X.XXX,XX € zodpovedá škoda za neoprávnený odber elektrickej energie (bez platnej zmluvy) žalovanou zistenej kontrolou na odbernom mieste (č. XXXXXXXXXXXX, meno odberateľa T. C. - žalovaná, adresa odberného miesta S. č. XX, D.) dňa 25.10.2013, pri ktorej kontrole bol spísaný protokol a vyhotovená fotografická dokumentácia; stav elektromeru bol potvrdený montérom elektromerového servisu. Žalovaná žalobcovi škodu neuhradila napriek faktúre č. XXXXXXXX zo dňa 28.11.2013, splatnej dňa 13.12.2013, a napriek písomnej výzve žalobcu zo dňa 25.3.2014. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 46 ods. I, ods. 2, § 95 ods. I písm. i/ zákona č. 251/2012 Z.z., § 1 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z.z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Deň omeškania žalovanej 14.12.2013 je nasledujúci deň po splatnosti faktúry č. XXXXXXXX, v ten deň výška úrokov z omeškania bola 5,25 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná dôvodiac, že až dovtedy vôbec netušila o žalobe, nebola si vedomá toho, že odoberala elektrinu bez platnej zmluvy, pretože žiadnu so žalobcom neuzavrela a doteraz ju nemá, všetko sa dialo bez jej vedomia, žalobca ju na túto skutočnosť neupozornil. Spoločnosť si túto skutočnosť všimla po dlhom čase a nereagovala odpojením elektriny. Dňa 25.10.2013 sa dostavil pracovník žalobcu, urobil fotodokumentáciu, odmontoval elektromer a tým sa to pre spoločnosť skončilo. Je dlhodobu práceneschopná, trpí ťažkými depresiami, zostala v tmavom byte celé dva mesiace bez elektriny. Uviedla, že v D. na ulici S. č. XX bývala od novembra XXXX do

decembra XXXX, zdržiavala sa doma alebo v nemocnici; oznam o uložení zásielky nedostala. Nie je pravda, že nebola prítomná na odbernom mieste, keď prišiel montér, čo môžu potvrdiť susedia. Ak by zmluvu uzavrela, plnila by ju a nerozumie, prečo jej bola elektrina po takmer ôsmich týždňoch opäť zavedená, keď bola niečo dlžná. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, neodôvodnené. Keďže jej súd nedal možnosť sa k veci vyjadriť, bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, znemožnil jej obhajovať sa, dal slovo len jednej strane sporu, pričom nezisťoval rozhodujúce skutočnosti, a tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napokon uviedla, že od 18.1.2017 má trvalé bydlisko v N., ul. Dr. C. č. 3.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej zdôraznil, že na pojednávaní dňa 14.12.2016 navrhol vydať rozsudok pre zmeškanie žalovanej podľa § 274 C.s.p., čomu vyhovené nebolo s odkazom na spotrebiteľský spor. Podľa jeho názoru jeho nárok nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ale zo zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých predpisov v znení neskorších predpisov; na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5 Co 169/2015 a hoci v danej veci išlo o neoprávnený odber plynu, v podstate ho možno aplikovať aj v predmetnej veci; poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 2376/2014. Aj keby odvolací súd rozsudok zrušil alebo zmenil, bolo by porušené jeho právo na spravodlivý proces, pretože nebolo jeho návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie vyhovené. V podrobnostiach k dôvodom odvolania žalovanej uviedol, že žalovaná si odporuje, ak tvrdí, že si nie je vedomá odberu elektriny bez zmluvy (čo samo osebe napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu podľa § 46 ods. 1 písm. a/ zákona o energetike) a na druhej strane tvrdí, že žiadnu zmluvu s ním uzavretú nemala (čo je pravda). Toto tvrdenie žalovanej nemá žiadny súvis s jej zodpovednosťou za neoprávnený odber elektriny, ktorý nastal z dôvodu, že nemala pre dané odberné miesto uzavretú zmluvu o dodávke elektriny s niektorým dodávateľom elektriny. Ako jediný prevádzkovateľ distribučnej sústavy na západnom Slovensku má niekoľko desiatok tisíc odberných miest, o ktoré sa musí starať, a preto je nemysliteľné, aby každý neoprávnený odber vedel zistiť v priebehu niekoľkých dní. Ak sa aj na niektorom odbernom mieste ukončí zmluva o dodávke, je neehospodárne, aby zakaždým takéto odberné miesto odpájali, keď vo veľkej väčšine prípadov je pre takéto odberné miesto uzavretá následne nová zmluva o dodávke. Až kontrolou odberného miesta môže zistiť, či na danom odbernom mieste je fakticky odoberaná elektrina. Až vtedy môže zistiť neoprávnený odber. Trval na tom, že žalovaná dňa 25.10.2013 pri kontrole prítomná nebola, čo vyplýva z protokolu pripojeného k žalobe, a žiaden právny predpis neurčuje, či odberateľ musí byť pri kontrole neoprávneného odberu fyzicky prítomný. Žalovaná svoje tvrdenie o nevhodnom správaní jeho zamestnanca ničím nepreukázala. Na tomto mieste uviedol, že aj v prípade, ak by to bola pravda, nemá to žiadny dopad na jej zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny. Podľa jeho názoru súd využil všetky dostupné prostriedky na zistenie pobytu žalovanej v súlade s O.s.p. alebo neskôr C.s.p. Podľa ustanovenia § 111 ods. 1 C.s.p. je doručka verejnou listinou, a tak sa údaje na nej považujú za pravdivé, ak sa nepreukáže opak. Bolo na žalovanej preukázať, že nie je pravda, žeby sa súdu vrátila zásielka obsahujúca predvolanie na pojednávanie z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote, čo sa nestalo. Preto súd musí vychádzať z obsahu doručky, teda z údajov o tom, prečo sa zásielka súdu vrátila ako nedoručená. Ak bola žalovanej po neoprávnenom odbere, o ktorý ide vo veci samej, znovu „zapojená elektrina“, jedná sa o skutkový dej, ktorý nastal až po tvrdení neoprávneného odberu, a tak logicky nemôže mať súvis s tým, či je žalovaná zodpovedná za neoprávnený odber, alebo nie. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakovala, že boli porušené jej práva na spravodlivé súdne konanie. Hoci nemá právnické vzdelanie, jej právne vedomie je na takej úrovni, že jej je jasné, aby na vyrieknutie spravodlivého rozsudku boli vypočuté obe zainteresované strany, čo sa nestalo; nemohla byť účastníkom konania, adekvátne sa vyjadriť, lebo o konaní netušila. Žalobca nedodrжал súdom určenú lehotu na vyjadrenie sa k jej odvolaniu. Nevedela o návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie a ak mu súd nevyhovel, pristupoval zodpovedne. Vyslovila otázku, či súdne rozhodnutia platné v zahraničí sú smerodajné aj pre našu justíciu. Podľa jej názoru na území Slovenskej republiky treba rešpektovať zákony, ktoré schválila NR SR. Žalobca v súvislosti s uzavretím zmluvy ju písomne nekontaktoval, neinformoval ju o začatí súdneho konania. Trvá na tom, že bola prítomná pri kontrole odberného miesta dňa 25.10.2013, čo môže dokázať svedeckými výpoveďami, mechanik sa správal ako človek, ktorému chýba elementárna slušnosť. Pobyt a miesto trvalého bydliska je totožný len zdanlivo. Pre doručovanie verejných listín je rozhodujúce to druhé,

pretože „pobývať“ môže momentálne kdekoľvek, oficiálne, a teda úradne, len na jednej adrese, ako to vyplýva z C.s.p. a dovtedy z O.s.p. Keď jej boli súdom zasielané úradné obsielky, mala trvalý pobyt v D., S. č. XX, kde sa aj bez prestávky fyzicky zdržiavala a zmena trvalého bydliska nastala v januári XXXX na N., Dr. C. č. 3. Odmieťa používanie pojmu „neoprávnený odber“. Rešpektuje zákony Slovenskej republiky, aj keď s niektorými nemusí súhlasiť, vedome by neporušila žiaden zákon. Verí, že súd spravodlivo zväží jej stanovisko k vyjadreniu žalobcu, že rozhodne kvalifikovane a spravodlivo.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zopakoval, že súd postupoval procesne správne, keď dňa 14.12.2016 pojednával bez prítomnosti žalovanej, ktorá mala doručenie predvolania riadne vykázané a správne aplikoval ustanovenie § 111 ods. 3 C.s.p. o fikcii doručenia, tiež podľa § 178 ods. 2 C.s.p. Žalovaná má síce pravdu v tom, že pre naplnenie znakov spravodlivého súdneho procesu je potrebné, aby mali obe sporové strany možnosť využiť svoje procesné práva, ale takéto právo nemôže byť absolútne, pretože by odporovalo zásade kontradiktórnosti a rýchlosti súdneho konania. Rovnako podľa zásady vigilantius iura scripta sunt (právo patrí bdelym) nemožno v každom prípade trvať na rozhodnutí veci, až keď sa pasívna sporová strana vyjadrí, pretože je na ťarchu strán sporu, aby svoje procesné práva aktívne využívali. Procesné podmienky na pojednávanie splnené boli, a tak nemožno hovoriť o tom, žeby žalovanej bolo odňaté právo na vyjadrenie sa vo veci. Zopakoval, že v konaní boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Vo vzťahu k spomínanému uzneseniu Najvyššieho súdu Českej republiky a námietke žalovanej uviedol, že právny základ neoprávneného odberu elektriny je v Slovenskej a Českej republike totožný, že ide o nárok vyplývajúci zo zákona. Zdôraznil, že medzi sporovými stranami nebola uzavretá žiadna spotrebiteľská zmluva, z ktorej by mal vyplývať nárok, ktorý by od žalovanej v tomto konaní vymáhal. Skutočnosť, či žalovanú vyzýval na náhradu škody alebo nie nemá dopad na dôvodnosť jeho nároku. Spolu so žalobou predložil súdu prílohy: vyúčtovanie náhrady škody a výzvu na zaplatenie, pokus o zmier, ktoré zasielal žalovanej z dôvodu snahy o mimosúdne urovnanie veci. Žalovaná v prvoinštančnom konaní nenamietala, žeby jej tieto písomnosti neboli doručené, a tak v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. je potrebné považovať za nesporné, že tieto písomnosti žalovanej doručené boli. Nadväzne na § 154 C.s.p. žalovaná mohla využiť prostriedky procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V zmysle § 366 C.s.p. sa teda skutočnosti o údajnom nekontaktovaní žalovanej z jeho strany považujú za novoty v odvolacom konaní, na ktoré nemôže odvolací súd prihliadať. Sám nemal povinnosť žalovanú informovať o začatí súdneho konania. Zopakoval tiež, že žalovaná pri kontrole dňa 25.10.2013 prítomná nebola. V podstate je jedno, či žalovaná pri kontrole osobne prítomná bola alebo nie, pretože jeho nárok vznikol na tom skutkovom základe, že na odbernom mieste bola odoberaná elektrina bez platne uzavretej zmluvy o dodávke elektriny. Zdôraznil, že žalovaná sama uviedla, že sa na adrese D., S. č. XX, zdržovala, a teda súd správne zasielal všetky zásielky na túto adresu. Zmena trvalého pobytu žalovanej v januári 2017 nemá žiadny vplyv. Žalovaná svojím vyjadrením nepreukázala dôvodnosť podaného odvolania. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná sa už k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

7. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p., ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 20. marca 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku ale odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220

ods. 2 C.s.p.). Pred súdom prvej inštancie neboli zistené také vady procesného charakteru, také ani odvolateľka netvrdila, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať aj bez ich namietania (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9.1. Základom uplatneného nároku žalobcu bola škoda v sume 1.125,46 € spôsobená žalovanou neoprávneným odberom elektrickej energie, ktorá skutočnosť bola zistená dňa 25.10.2013 na odbernom mieste a v daný deň žalobca elektromer aj odmontoval. V tejto súvislosti žalobca žalovanej vystavil faktúru č. XXXXXXXX na sumu X.XXX,XX €, ktorú mala žalovaná uhradiť do 13.12.2013, čo sa nestalo. Je notoriou, že za neoprávnený odber elektriny sa považuje (aj) odber elektriny bez uzavretej zmluvy (§ 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Žalovaná vo svojom odvolaní potvrdila, že so žalobcom zmluvu na odber elektrickej energie nemala, a napriek tomu túto odoberala, že elektromer bol odmontovaný; neuvádzala, čo podnikla pre to, aby bol medzi nimi založený zmluvný vzťah, aby elektromer bol opätovne bezprostredne nainštalovaný. Absolútne nenamietala, žeby za odber elektrickej energie, hoci aj bez zmluvného vzťahu, riadne platila a že teda žalobcovi ním vyčíslená škoda nevznikla. Nenamietala tak vecnú a právnu správnosť výpočtu sumy X.XXX,XX €, ale ani jej príslušenstvo; nijako nespochybnila tieto rozhodujúce právne skutočnosti, ktoré tak v konečnom dôsledku zostali preukázané. Inými slovami žalovaná nepreukázala, ani len netvrdila, že v čase do 25.10.2013 bola oprávnenou odberateľkou elektrickej energie, žeby žalobcovi za jej (skutočný) odber poskytovala plnenie, že žalobca odmontoval elektromer neoprávnené. Skutočnosť, že asi po dvoch mesiacoch jej elektromer bol opätovne nainštalovaný, nemá právny význam pre uplatňovaný nárok žalobcu.

9.2. Žalovaná vo svoj prospech v odvolaní namietala, že bola (je) dlhodobo práceneschopná, trpí ťažkými depresiami, čo ale nepreukázala žiadnymi rozhodujúcimi právnymi skutočnosťami.

9.3. Sama žalovaná potvrdila, že v čase doručovania zásielok súdom prvej inštancie na adresu D., S. č. XX, tam bývala, od januára 2017 žije v N.. Potvrdila, že sa zdržiavala na danej adrese alebo v nemocnici; oznam o uložení zásielky nedostala. Ani v tejto súvislosti nemožno tvrdenie žalovanej zohľadniť v jej prospech. Ani len netvrdila, kedy presne bola v nemocnici, v ktorej, a teda nemožno zistiť, či sa nachádzala v nemocnici v čase doručovania akejkoľvek zásielky zo strany súdu. Tento údaj je nepochybne dôležitý pre posúdenie, či zásielka (konkrétna) jej bola doručená zákonným spôsobom. Z takto všeobecného tvrdenia žalovanej potom možno vyvodiť len ten záver, v zhode so súdom prvej inštancie, že v čase doručovania zásielok súdom prvej inštancie sa žalovaná v mieste a čase doručovania (na adrese D., S. č. XX) zdržiavala a že tieto jej boli doručené zákonným spôsobom, hoci sa o tom nedozvedela. Súd prvej inštancie po 1.7.2016 konal a napadnutým rozsudkom rozhodol za účinnosti Civilného sporového poriadku. Za účinnosti tohto procesného právneho predpisu žalovanej doručoval aj predvolanie na pojednávanie do vlastných rúk (č.l. 32 spisu) na adresu D., S. č. XX, ktoré sa malo konať a konalo dňa 14.12.2016. Zásielka sa dňa 1.12.2016 súdu vrátila ako nedoručená s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. V súlade s ustanovením § 111 ods. 2 C.s.p. dňom vrátenia nedoručenej písomnosti súdu sa táto považuje za doručenú, hoci sa o tom adresát nedozvie. Ak za týchto skutkových okolností súd prvej inštancie dňa 14.12.2016 konal a rozhodol, postupoval v súlade s procesným právnym predpisom. Svoju vlastnú pasivitu žalovaná v odvolacom konaní potom nemôže uplatňovať vo svoj prospech a tvrdiť, že jej súd neumožnil k veci sa vyjadriť, obhajovať sa, a tým porušil jej právo na spravodlivý proces. Obdobným spôsobom doručoval súd prvej inštancie žalovanej na danú adresu aj návrh na začatie konania (žalobu) podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 47 O.s.p.), ktorá sa rovnako vrátila súdu nedoručená s poznámkou neprevzatá v odbernej lehote.

9.4. Bez právneho významu bolo tvrdenie žalovanej, že bola osobne prítomná na odbernom mieste v čase prítomnosti montéra, čo vylučuje žalobca. Ak žalovaná toto svoje tvrdenie považuje za rozhodujúce, nepreukázala ho, neuviedla presne, kto zo susedov bol tiež prítomný, ktorý by jej tvrdenie potvrdil. Neuviedla presne, aké sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené.

9.5. Žalovaná v odvolaní síce neuviedla, ako má odvolací súd o jej odvolaní rozhodnúť (§ 363 C.s.p.), pre túto vadu odvolania však bolo možné v odvolacom konaní pokračovať.

9.6. Žalobca odvolanie nepodal, a tak sa odvolací súd jeho námietkou, že súd prvej inštancie sa dopustil vážneho procesného pochybenia, keď nerozhodol o jeho návrhu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, nezaoberal.

10. Žalovaná namietala aj nedostatočné odôvodnenie rozsudku. Naopak rozsudok obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 C.s.p. V ňom dal súd prvej inštancie jasnú, presnú, kvalifikovanú odpoveď, prečo žalobe vyhovel. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť

týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany sporu nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou sporu, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. XXXXX/XX), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008].

11. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

12. Nie je relevantné tvrdenie odvolateľa o existencii vady, ale len zistenie (záver) súdu, že k tejto vade skutočne došlo (m.m. 8 Cdo 79/2017). Ako je uvedené vyššie, k takýmto vadám v predmetnej právnej veci nedošlo.

13. Žalobca mal úspech aj v odvolacom konaní, a tak mu odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v osobe súdneho úradníka (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).